

CZCZYCA (2) *sb f*

czczyca (1), **tcicza** (1); *czczyca OpecŻyw; tcicza GlabGad.*

sg N czczyca (2). ◇ [A czczycę].

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. *Mdłość, nudność (1)* : Z kąd pochodzi Sincopis fercza to iest (iako poŃpolicie zową) kordijaka, thcicza y dułzność ferdeczna. *GlabGad E4.*

2. *Niepokój, przykrość (1)* : Pannąm byla w domu mégo oyttza/ a trud niebył odemnie vznán/ ani ktorá czczytza *OpecŻyw* 89; [wielką czczycę w prawdzie Cefárzowa w onym fwym wefelu miałá *HistOtton* 106v.]

Synonimy: 1. brzydzenie, cliwość, cknienie, mdłość; 2. niepokoj.

Cf 2. [CZCZENIE]

AL